ΕΤΟΣ ΛΔ' — ΑΡΙΘ. 9,891 — ΑΘΗΝΑΙ 1896 — ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 14 ΙΟΥΝΙΟΥ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΥΠΟ Ι. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ ΤΩι 1862

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ

Ἐνταῦθα συνδρομὴ ἐτησία Δραχ. 14
Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις » » 16
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » φρ. χρυσᾶ 24
Αἱ συνδρομαὶ τῶν ἐπαρχιῶν πληρωτέαι ἐνταῦθα

5. ΛΕΠΤΑ 5.

Τιμὴ καταχωρήσεων ἑκάστου στίχ. Α' σελίδος λεπ. 80
» » Β' σελ. λεπτὰ 70, Γ' » » 60
» » ἑκάστου στίχ. Δ' » » 40
Ἑκάστης γνωστοποιήσεως (10 στιχ.) δραχ. 3.

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ
Θ. ΦΛΟΓΑΙΤΟΥ
Ἔκδοσις δευτέρα
Ηὐξημένη καὶ διωρθωμένη
Πωλεῖται ἐν τοῖς καταστήμασι τῆς «Παλιγγενεσίας» ἀντὶ δραχ. 8.

Ὁ κύριος
ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΑΛΛΗΣ
(ΙΑΤΡΟΣ)
Δέχεται καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 3—5 μ.μ. ἐν τῇ οἰκίᾳ του, ὁδὸς Μαυρομιχάλη, 2.
Νοσήματα τῶν γυναικῶν, τοῦ δέρματος, συφιλιδικὰ καὶ τῶν ουροποιητικῶν ὀργάνων. 1681

ΜΕΓΑ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΓΟΥΤΑΚΗ
74 Ὁδὸς Αἰόλου (παρὰ τῇ Ἁγίᾳ Εἰρήνῃ) 74
Νεωτάτη συλλογὴ ἀπὸ φανέλλαις καλοκαιριναῖς ἐκλεκταῖς εἰς ὅλα τὰ εἴδη καὶ τὰς ποιότητας, ἐσώβρακα, κάλτσαις στεκαῖς, ὑποκάμισα τῆς ἐποχῆς ἔκτακτα διὰ τὸ γοῦστο καθὼς καὶ τῆς κόλας κομψότατα, φωκὸλ ἐπιστήθια, μανδήλια, μπατούνια, ὀμβρέλλαις Ἡλίου, λαιμοδέτας ἐκλεκτούς, πετσέταις, καὶ πολλὰ ἄλλα εἴδη εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους συναγωνισμοῦ.
Εὐθηνία — στερεότης — καλαισθησία
Δοκιμάσατε! δοκιμάσατε!
Τιμαὶ ὡρισμέναι Prix-Fixe

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΤΕΧΝΗΤΩΝ ΟΔΟΝΤΩΝ
ΟΘΩΝΟΣ ΛΕΥΚΟΒΙΤΣ
(Ὁδὸς Ἑρμοῦ, 140, παρὰ τὴν Καπνικαρέαν)
Ἄκρα ἐντέλεια καὶ κομψότης ἐν τῇ ἐφαρμογῇ, στερεότης δὲ καὶ πρὸ πάντων εὐθηνία χαρακτηρίζει τοὺς ὑπ' αὐτοῦ κατασκευαζομένους τεχνητοὺς ὀδόντας.
Ἐφοδιασθὲν τὸ ἐργοστάσιον τοῦτο ἐκ Παρισίων μὲ ἀρίστην καὶ πλουσίαν συλλογὴν ὀδόντων καὶ καουτσοὺκ κατασκευάζει ὀδοντοστοιχίας ὅλων τῶν συστημάτων μὲ ἐγγύησιν τῆς ἐπὶ δέκα τοὐλάχιστον ἔτη διαρκείας μὲ μόνον δραχμὰς (100) ἕκαστον δὲ ὀδόντα ἐν μόνον τάλληρον. Ἂν ἡ μεγάλη αὐτὴ εὐθηνία φοβίζῃ τὴν ἀξιότιμον ἡμῶν πελατείαν, ὅπερ οὐδόλως εἶναι ἀπίθανον, δυνάμεθα νὰ γνωρίσωμεν αὐτοῖς ὅτι τὰ κέρδη μας εἶναι [illegible] 1756

ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΕΠΙΠΛΩΝ
ΤΑΠΗΤΕΣ, ΚΡΕΤΩΝ, ΠΑΡΑΠΕΤΑΣΜΑΤΑ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ Π. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ
Ὁδὸς Ἑρμοῦ
Ἔφθασαν αἱ μεγάλαι συλλογαὶ ὑφασμάτων δι' ἔπιπλα Ταπήτων, Κρετῶν καὶ Παραπετασμάτων (Rideaux).
Προσέλθετε καὶ θὰ εὕρητε μεγάλην συλλογὴν τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν καὶ τιμὰς λογικὰς καὶ [illegible]ληστρικάς. 1612

ΛΕΞΙΚΟΝ ΛΑΤΙΝΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ
Π. ΚΟΥΠΙΤΩΡΗ
Ἔκδοσις δευτέρα ἐκ σελίδων πλέον τῶν [illegible] πωλεῖται παρὰ τοῖς Καταστήμασι [illegible]κ. Βλαστοῦ.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ πτυχιοῦχος, ἔχουσα ἀρίστας συστάσεις, ζητεῖ παραδόσεις. Δ.

Ἀθῆναι Παρασκευή, 14 Ἰουνίου

Ὡς προχθὲς παρετηρήσαμεν, ἤρξατο ἀποκαθισταμένη μεταξὺ τῶν Δυνάμεων ὁμοφωνία ἀσκοῦσα ἤδη μείζονα πίεσιν ἐπὶ τῆς Πύλης, πρώτην δὲ ἐκδήλωσιν τοῦ συμβεβηκότος τούτου ἔχομεν τὴν ὑποχώρησιν τῆς ὀθωμ. Κυβερνήσεως εἰς ἕνα ἐκ τῶν τεσσάρων ὅρων, οὓς ὑπέδειξαν οἱ ἐν Κων)πόλει ἀντιπρόσωποι τῶν Δυνάμεων.

Βεβαίως οὔτε ἡ ἄμεσος σύγκλησις τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῶν Κρητῶν, μὴ κατορθωτῆς πρακτικῶς δὲ ἀνωφελοῦς σήμερον, οὔτε ἡ ἐπαναφορὰ τοῦ κύρους τῆς συμβάσεως τῆς Χαλέπας ἄνευ ἀναγκαίων καὶ ὑπὸ τῆς πείρας ἐνδεδειγμένων τροποποιήσεων, οὔτε ὁ διορισμὸς χριστιανοῦ διοικητοῦ, ὃν πολλάκις εἶχον καὶ ἐδοκίμασαν οἱ Κρῆτες, εἶναι μέτρα εὐπρόσδεκτα, οὐδὲν δὲ ἐξ αὐτῶν, καὶ ἐὰν ἤθελεν ἀποδεχθῇ αὐτὰ ἡ Πύλη, δύναται νὰ πείσῃ τοὺς ἐπαναστάτας, ὅπως εἰρηνεύσωσι, καὶ ἐπαναφέρῃ τὴν τάξιν ἐν Κρήτῃ. Ἀλλὰ τὸ ὅτι ὁμοφώνως ὑπὸ τῆς Εὐρώπης ἐνεδείχθησαν λύσεις τινὲς, ἡ δὲ τουρκικὴ Κυβέρνησις, ἥτις ἐπίστευεν, ὅτι θὰ ἠδύνατο νὰ καταβάλῃ βίᾳ τοὺς ἐπαναστάτας, ἤρξατο ὑποχωροῦσα καὶ συζητοῦσα λύσεις ἠπίας, εἶναι βεβαίως πρόοδος, πείθουσα, ὅτι ὁ ἀγὼν τῆς Κρήτης δεξιῶς ὑποστηριζόμενος θὰ ἀπολήξῃ εἰς ἱκανοποίησιν τῶν χριστιανῶν.

Ἀλλὰ τὴν ἤδη ἀποκαθισταμένην ὑπὲρ τῆς Κρήτης ἁρμονίαν τῶν Δυνάμεων, ἀγωνίζονται νὰ διαταράξωσιν, οὐχί, ὡς θὰ ἐπίστευέ τις, οἱ Βεγγάζιοι τῆς Κρήτης ἢ οἱ ῥαδιοῦργοι τοῦ Γιλδίζ, ἀλλ' αὗται αἱ «ἀνεξάρτητοι» ἐφημερίδες τῶν Ἀθηνῶν, αἱ διὰ παντοίων μωρῶν ἢ ἀνηθίκων δημοσιευμάτων προσπαθοῦσαι πατριωτικώτατα νὰ δημιουργήσωσιν ἐχθροὺς εἰς τὴν ὑπὲρ τῆς Κρήτης διπλωματικὴν ἐκστρατείαν μεταξὺ τῶν Δυνάμεων. Ὡσὰν μὴ ἤρκουν τὰ ἄλλα ἡμερήσια ψευδολογήματα, ἐπεστράτευσεν ἤδη ὁ «ἀνεξάρτητος» τύπος καὶ τοὺς ἀνωνύμους καὶ κρυφίους διπλωμάτας του καὶ πολιτικούς του ἄνδρας· καὶ ἰδοὺ προσέρχεται ὁ μὲν ἐκτοξεύων εἰς τετράστηλον τερθρείαν μύδρους ὕβρεων κατὰ τῆς Γαλλίας, σκευωρούσης δῆθεν νὰ καταλάβῃ καὶ προσαρτήσῃ εἰς τὸ Γαλλικὸν Κράτος τὴν Κρήτην, συμβουλεύων δὲ νὰ σπεύσωμεν ὅπως συμμαχήσωμεν μετὰ τῆς Ἀγγλίας, ἵνα ματαιώσωμεν τὴν σκευωρίαν· καὶ ἀπαντᾷ ἄλλος, ὅτι οὐχὶ ἡ Γαλλία, ἀλλ' ἡ Ἀγγλία πολιτεύεται μετ' ἰδιοτελείας ἐν τῷ Κρητικῷ ζητήματι, διότι ἡ Ἀγγλία εἶναι δῆθεν ὁ πατροπαράδοτος ἐχθρὸς τῆς ἑνώσεως τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ὀρεγομένη ἀπὸ πολλοῦ τῆς ἁρπαγῆς τῆς Νήσου, τρίτος δέ, παρεμβαίνων μυστηριωδῶς ἐξ «αὐθεντικῆς» δῆθεν πηγῆς, ἀπειλεῖ ν' ἀποκαλύψῃ ἐν καιρῷ φοβερὰς σκευωρίας τῆς Ἀγγλίας, ματαιωθείσας ὑπὸ ἄλλων Δυνάμεων.

Ἕκαστος ἐννοεῖ πόσον ἐπιζήμιοι δύνανται ν' ἀποβῶσι τοιαῦται γελοῖαι συζητήσεις ἐν τῷ ἑλληνικῷ τύπῳ περὶ εἰκαζομένων ἀντιπαθειῶν, συμπαθειῶν, ἢ σκευωριῶν τούτων ἢ ἐκείνων τῶν Δυνάμεων. Ἀλλὰ τί ἐνδιαφέρει τὸν «ἀνεξάρτητον» τύπον τῶν Ἀθηνῶν, ἐὰν αἱ φλυαρίαι του ἢ ἡ κακοβουλία του δύναται νὰ ζημιώσῃ τὴν ὑπόθεσιν τῆς Κρήτης καὶ νὰ πορίσῃ εἰς αὐτὴν προῖκα ἐχθροὺς ἰσχυρούς; Αὐτὸς ἀποστολὴν ἔχει νὰ ἐξερεθίζῃ τὴν «κτηνώδη» ὡς ἐγράφη χθές, περιέργειαν τοῦ ὄχλου διὰ παντὸς θορυβώδους διαφημίσματος, ἵνα περισυλλέγῃ περισσότερα δεκάλεπτα. Ἓν ἐκ τῶν ἐντίμων τούτων μέσων εἶναι καὶ αἱ διαβολαὶ κατὰ ταύτης ἢ ἐκείνης τῶν Δυνάμεων, αἱ δῆθεν ἐπικείμεναι ἀποκαλύψεις περὶ σκευωριῶν, προερχόμεναι ἀπὸ «διπλωμάτας», ἀπὸ «πολιτικοὺς ἄνδρας» τρανοὺς καὶ σοβαρούς, ἀπὸ «αὐθεντικὰς πηγάς», πάντοτε ἀνωνύμως καὶ μυστηριωδῶς, ἵνα ἐξάπτηται περισσότερον ἡ περιέργεια τῶν ἠλιθίων καὶ παγιδεύηται ἡ πελατεία τῶν ἀναγνωστῶν μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι τὸ προσεχὲς φύλλον θὰ περιέχῃ τὰς καταπληκτικὰς ἀποκαλύψεις περὶ τῶν Ἀγγλικῶν ἢ τῶν Γαλλικῶν ῥαδιουργιῶν.

Μετέβαλον οἱ οἰκτροὶ κακοποιοὶ καὶ τὴν Κρήτην καὶ τὰ παθήματα αὐτῆς εἰς ἐμπορεύσιμον μετάλλευμα, τὸ ὁποῖον περιφέρουσιν εἰς τὴν ἀγοράν, ἵνα πορίζωνται κέρδη ἢ κομματικὴν ὠφέλειαν, φλυαροῦντες ἢ ψευδολογοῦντες ἀφορήτως εἰς βάρος καὶ πρὸς ζημίαν τῆς πολυπαθοῦς νήσου, ἢ δημιουργοῦντες ἐχθροὺς καὶ ἀδιαφόρους, μεταξὺ τῶν ἰσχυρῶν, διὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα τῆς Νήσου. Πρὸ τριῶν ἡμερῶν τὸ «Ἐθν. Πρακτορεῖον» [illegible] σῆλθε τὸ Κρητικὸν ζήτημα [illegible] τὴν νέαν τροπήν εἰς ἣν εἰ- [illegible] ἐπαληθευσάσης, ἀποφάσεως τῶν Δυνάμεων, ὅπως ἀπὸ κοινοῦ ἀσκήσωσι πίεσιν ἐπὶ τῆς Τουρκίας ὑπὲρ τῆς Κρήτης. Ἡ εἴδησις ἦτο εὐάρεστος. Ἀλλὰ θὰ ἐνθυμῶνται πῶς ἐδημοσίευσεν αὐτὴν καὶ μὲ ὁποῖα σχόλια μία μεγαλόσχημος «ἀνεξάρτητος», ἡ ὁποία μικροῦ δεῖν νὰ λιποθυμήσῃ ἐκ θλίψεως διότι ἤρχετο καὶ μία καλὴ εἴδησις περὶ Κρήτης! Ἔθεσε μεταξὺ τῶν λέξεων τοῦ τηλεγραφήματος πολλὰ κολοσσιαῖα θαυμαστικά, ἵνα ἐνδείξῃ τὸ ἀπίθανον τοῦ ἀγγέλματος, καὶ ἐπληροφόρει τοὺς ἀναγνώστας της, ὅτι αὐτὰ πλάττει τὸ «Ἐθ. Πρακτορεῖον» καθ' ὑποβολὴν τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως. Χθὲς δὲ τῆς αὐτῆς χρηστῆς ἐφημερίδος ὁ ἐν Κερκύρᾳ ἀνταποκριτὴς διέστρεφε μὲ «ἀνεξάρτητον» ἀναίδειαν καὶ κακοήθειαν συνδιάλεξιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ μετὰ τοῦ ἀνταποκριτοῦ τοῦ «Κήρυκος τῆς Ν. Ὑόρκης», ἡ δὲ σύνταξις τῆς ἐφημερίδος ἐκείνης ἐστήριζεν ἐπὶ τῆς κακοήθους διαστροφῆς κακοηθεστέρας καταγγελίας κατὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ. Κατὰ σύμπτωσιν ὅμως τὸ κείμενον τῆς αὐτῆς συνδιαλέξεως ἐδημοσίευσε σήμερον καὶ ἡ «Ἀκρόπολις», ἁπλῆ δὲ παραβολὴ τῶν δύο κειμένων ἀρκεῖ νὰ δείξῃ μετὰ τίνος χρηστότητος ἐκπληροῖ τὰ δημοσιογραφικὰ καθήκοντα ἡ ἑτέρα μεγαλόσχημος «ἀνεξάρτητος».

Ἀλλὰ πότε, τέλος, θὰ κατασταλῇ αὕτη ἡ ἄσεμνος, ἡ ἀχρεία καὶ ἐγκληματικὴ αὐτόχρημα διαγωγὴ τοῦ «ἀνεξαρτήτου» τύπου; Ἐπιθυμεῖ ἐξ ἰδιοτελείας νὰ λοιδωρῇ καὶ νὰ συκοφαντῇ τὴν ἑλλ. Κυβέρνησιν. Ἂς τὸ πράττει, ἀφοῦ παραμυθεῖται. Καὶ ἡ Κυβέρνησις καὶ ὁ ἑλληνικὸς Λαὸς ὁ στηρίζων αὐτὴν μόνον καταφρόνησιν ἀποδίδουσιν εἰς τοὺς «ἀνεξαρτήτους» λιβελλογράφους. Ἀλλ' ὅταν αἱ διαβολαὶ καὶ οἱ προπηλακισμοὶ ἐκτείνωνται, ἐξ ὀνόματος δῆθεν τῆς Κοινῆς Γνώμης τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐπὶ τὰς Δυνάμεις, αἵτινες προστατεύουσι τὰ δίκαια τῶν Κρητῶν καὶ διαχειρίζονται τὸ κρητικὸν ζήτημα, καὶ νῦν μὲν καταγγέλλεται ἡ Ἀγγλία, νῦν δὲ ἡ Γαλλία ὡς ζητοῦσαι νὰ ἁρπάσωσι τὴν Κρήτην, ἔχομεν δικαίωμα νὰ ἐρωτήσωμεν, ποῖα συμφέροντα ὑπηρετοῦσιν οἱ ἐργάται τῆς κακοβουλίας ταύτης, οἵτινες δὲν εἶναι ὅσον θέλουσι νὰ φαίνωνται ἀπερίσκεπτοι καὶ ἀνόητοι; Οἱ Βεγγάζιοι τῆς Χαλέπας καὶ οἱ Ζεϊτουνλῆδες τοῦ Ἀβδουλὰχ δὲν ἠξεύρομεν τί περισσότερον κακὸν ἠδύναντο νὰ διαπράξωσιν, ἐὰν ἦσαν συντάκται τῶν «ἀνεξαρτήτων» ἐφημερίδων τῶν Ἀθηνῶν. Ἐρωτῶμεν, πότε καὶ τίς θὰ καταστείλῃ τὴν ἀντεθνικὴν καὶ ἐπονείδιστον ταύτην παρεκτροπὴν τοῦ «ἀνεξαρτήτου» τύπου, τίς χαλινὸς θὰ τεθῇ κατὰ τῆς ἀκατασχέτου ταύτης παραφορᾶς ἑλληνικῶν τινων ἐφημερίδων, παραφορᾶς οἰνοφλύγων, ἥτις ἀπειλεῖ νὰ γίνῃ παραίτιος ἀνυπολογίστων συμφορῶν καὶ εἰς τὴν Κρήτην καὶ εἰς τὸ ἔθνος;

ΣΕΡΒΟΙ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΕΣ

Μεγαλόσχημον πρωϊνὸν φύλλον ἀνεκοίνωσε τὰ ἑξῆς:

«Κατ' ἀσφαλεῖς εἰδήσεις ἐκ Θεσσαλονίκης, μετὰ πολλῆς ζέσεως ἤρχισαν νὰ ἐργάζωνται ἐν Μακεδονίᾳ οἱ Σέρβοι. Ἐννοεῖται ὅτι ὅλαι αἱ ἐνέργειαί των στρέφονται κατὰ τῶν Ἑλλήνων, τοὺς ὁποίους διὰ παντὸς μέσου προσπαθοῦσι νὰ καταστήσωσιν ὑπόπτους εἰς τὰς ἀρχάς. Οὕτω τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα κατήγγειλαν εἰς Βιτώλια τὰ ἐξέχοντα μέλη τοῦ ἐκεῖ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ, ὡς ἐργαζόμενα ἐξέγερσιν τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῆς Τουρκίας.»

Ἡ ἐφημερὶς ἡ ἀναγγείλασα ταῦτα εἶναι ἐκ τῶν ἐνθουσιωδῶς ὑπερμαχησασῶν τοῦ διορισμοῦ Σέρβου ἐπισκόπου ἐν Ρασκοπρισρένῃ, διότι, ἔλεγε, θὰ συνδιαλλαξώμεν διὰ τῆς παραχωρήσεως ταύτης τὰ ἑλληνικὰ καὶ τὰ σερβικὰ συμφέροντα ἐν Μακεδονίᾳ, καὶ θὰ ἀποκτήσωμεν συμμάχους εἰλικρινεῖς κατὰ τῶν Βουλγάρων. Καὶ κατεγέλων ἡμῶν οἱ σοφοὶ οὗτοι δημοσιογράφοι τῆς δεκάρας, διότι ἀπεκρούομεν τοιαύτην ἄφρονα παραχώρησιν πρὸς ὑπόπτους φίλους ἄνευ ὁρατοῦ τινος ἀνταλλάγματος. Καὶ τώρα μόλις βλέπουσι καὶ οὗτοι, καὶ ὁ ἄλλος πάνσοφος τῆς Τεργέστης συνάδελφος, πόσον μωρὰ καὶ παιδαριώδη ἐφαντάζοντο. Ὡς ἀντάλλαγμα τοῦ διορισμοῦ τοῦ Σέρβου ἐπισκόπου Ρασκοπρισρένης ἔχομεν τὴν Σερβοβουλγαρικὴν συνεννόησιν ἢ συμμαχίαν ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τῆς Ρωσσίας, καὶ αὐτοὺς τοὺς ἀρξαμένους ὑπὸ τῶν Σέρβων διωγμοὺς ἐν Μακεδονίᾳ. Ἔπρεπε ὅμως νὰ πρυτανεύῃ σήμερον ἐν Φαναρίῳ ἡ ἐσχάτη ἀβουλία καὶ ἡ σιμωνιακὴ ἰδιοτέλεια, ἵνα ἀπεμπολήσωμεν ὑπὲρ τῶν Σέρβων δικαιώματα, τὰ ὁποῖα ὅταν ἐζήτουν οἱ Βούλγαροι ἐκηρύξαμεν αὐτοὺς σχισματικούς.

Αὐτὰ τὰ κατορθώματα τῶν νέων καὶ «ἀνεξαρτήτων» καὶ ἐλευθέρων δημοσιογράφων, αὐτὰ καὶ τῶν σημερινῶν καλογήρων τοῦ κλεινοῦ Φαναρίου.

ΤΑ ΕΝ ΚΡΗΤΗ

Ἡ κατάστασις.—Ἀποστολὴ χιλίων λιρῶν ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου.—Τί λέγει ὁ ἐν Παρισίοις Τοῦρκος πρεσβευτής.—Αἱ ψευδολογίαι του.

Τηλεγραφικῶς ἀγγέλλεται ἐκ Ρεθύμνου ὅτι ἀφίκετο προχθὲς αὐτόθι ὁ πολιτικὸς καὶ στρατιωτικὸς διοικητὴς τῆς πόλεως ταύτης Ἐδὶπ πασσᾶς ὅστις διεκήρυξεν ὅτι διὰ τῶν αὐστηρῶν μέτρων τὰ ὁποῖα ἔλαβεν θέλει ἀποκατασταθῆ πλήρης ἡ τάξις καὶ ἡ ἡσυχία ἐν τῇ πόλει καὶ τοῖς πέριξ.

Μεγάλη ἡ μεγαθυμία τοῦ Σουλτάνου!

Ἀφοῦ κατέσφαξε καὶ κατέστρεψε τοσούτους Κρῆτας, τόρα θέλει νὰ ἐλεήσῃ αὐτοὺς ἐκ τοῦ ἰδιαιτέρου του ταμείου. Οὕτως αἱ τουρκικαὶ ἐφημερίδες ἀγγέλλουσιν, ὅτι «ὁ νομάρχης τῆς νήσου, προσκαλεσάμενος τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν τοὺς προκρίτους Χανίων, ἀνεκοίνωσεν αὐτοῖς τηλεγράφημα τῆς Μεγάλης Βεζυρείας, καθ' ὃ ὁ Σουλτάνος ηὐδόκησε νὰ διατάξῃ ἵνα ἀποσταλῶσιν εἰς Κρήτην ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν 1000 λίραι Τουρκίας πρὸς διανομὴν τοῖς ἀπόροις καὶ ἐνδεέσι κατοίκοις τῆς νήσου καὶ ἵνα ληφθῶσιν ἀμέσως τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς ἐπίλυσιν καὶ ἄρσιν τῶν οἰκονομικῶν δυσχερειῶν τῆς νήσου».

✠

Τὸ «Ἐθν. Πρακτορεῖον» ἀνεκοίνωσε χθὲς τὴν ἑσπέραν τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα:

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 18 Ἰουνίου. Ὁ Μουνὶρ-βέης, πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας ἐν Παρισίοις, ἐν συνεντεύξει μετὰ τοῦ συντάκτου τοῦ «Γαλάτου» ἐδήλωσεν, ὅτι μεθ'ὅλα τὰ συμβάντα τῆς Κρήτης αἱ ἑλληνοτουρκικαὶ σχέσεις διατηροῦνται αἱ αὐταί, ὁποῖαι ἦσαν πρότερον. Ἐὰν δὲ συμφεροντολογικαὶ ραδιουργίαι ὑπάρχωσιν εἰς τὸ μέσον, ὅλαι αἱ κυβερνήσεις εἶναι σύμφωνοι πρὸς ἀποσόβησιν ὀλεθρίων περιπλοκῶν καὶ διατήρησιν τῆς ὀθωμανικῆς ἀκεραιότητος.

Ἡ Κρήτη, κατὰ τὸν Μουνὶρ-βέην. θὰ ἦτο εὐτυχεστέρα ἄνευ χριστιανικῶν ψήφων καὶ ἄνευ συνελεύσεων. Λέγει ἔπειτα ὅτι πολυάριθμοι εἶναι οἱ ἐν Ἀθήναις σπουδαζοντες Κρῆτες, καὶ τέλος βεβαιοῖ ὅτι ὁ Σουλτάνος ἐπιθυμεῖ τὴν εἰρήνευσιν τῆς νήσου.

Ὁ «Ἐλεύθερος Λόγος» γράφει σήμερον ὅτι αἱ δηλώσεις τοῦ Μουνὶρ-βέη εἶναι τοσοῦτον ψευδεῖς, ὅσον καὶ τὰ τηλεγραφήματα τῶν ὁποίων τὴν δημοσίευσιν παραγγέλλει καθ' ἑκάστην.

Ὁ «Φιγαρὼ» δηλοῖ ὅτι ἐπείγει ἡ ὥρα νὰ παρέμβωσιν αἱ Δυνάμεις εἰς τὰ συμβαίνοντα ἐν Κρήτῃ, νὰ ἐπιτάξωσιν εἰς τοὺς Τούρκους μετὰ θάρρους: «Φθάνει πλέον ἡ αἱματοχυσία!» καὶ νὰ λάβωσι δραστήρια μέτρα ὅπως εἰσακουσθῶσι.

ΤΟ ΧΘΕΣΙΝΟΝ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ

Ἀστειότατον τὸ χθεσινὸν πάθημα τοῦ πρώην νομάρχου κ. Γονατᾶ. Προεκήρυξε συλλαλητήριον ὑπὲρ τῆς Κρήτης, πράγματι δὲ κατὰ τῆς Κυβερνήσεως. Ἀλλὰ κατ'αὐτὴν τὴν ὁμολογίαν τῆς «Ἀκροπόλεως» εἰς τὸ συλλαλητήριον, γενόμενον εἰς τοὺς Στύλους, ἦσαν οἱ πλεῖστοι Δηλιγιαννικοί, ὀλίγιστοι δὲ ἀνεξάρτητοι καὶ ὁμόφρονες τοῦ ρήτορος. Ἀλλὰ διατί δὲν μετέβησαν Κρῆτες καὶ ἀνεξάρτητοι πολλοὶ εἰς τὸ συλλαλητήριον τοῦτο, δὲν τὸ ἐξηγεῖ ἡ συνάδελφος.

Ὁπωσδήποτε ὁ κ. Γονατᾶς ἀφίκετο ἐπὶ τόπου καὶ ἀνελθὼν ἐπὶ τραπεζίου ἤρξατο ἀναπτύσων τὸ θέμα τοῦ λόγου του, ὅπερ ἦν τοῦτο:

Ὁ Διάδοχος, ὁ υἱὸς τοῦ Βασιλέως, καὶ ἡ σύζυγος αὐτοῦ νὰ ἀναλάβωσι τὴν προεδρείαν τοῦ ὑπὲρ τῆς Κρήτης πολεμικοῦ κομιτάτου!

— Μὰ ἐκηρύχθη ὁ πόλεμος μὲ τὴν Τουρκίαν; ἐρωτᾷ εἷς τῶν ἀκροατῶν.

— Ἀδιάφορον, ἀπαντᾷ ὁ σεβάσμιος ρήτωρ. Αὐτὸ πρέπει νὰ γείνῃ, διότι ἡ Βασιλεία ἀδρανοῦσα....

Καὶ ἀρχεται φιλιππικοῦ κατὰ τῆς Βασιλείας καὶ κατὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Τὸ πλῆθος τότε ἐν ἀγανακτήσει διακόπτει τὸν ἐξοκείλαντα ρήτορα, καὶ ἐπιτάσσει αὐτῷ νὰ κατέλθῃ.

— Δὲν ἤλθαμε ἐδῶ νὰ ἀκούσωμε ἐπικρίσεις κατὰ τῆς Βασιλείας καὶ ὕβρεις κατὰ τῆς Κυβερνήσεως—ἀναφωνοῦσι πολλοὶ καὶ ὡς διαμαρτυρία ὑψοῦνται μύριαι ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως, τοῦ Διαδόχου καὶ τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ κ. Γονατᾶς ἀναγκάζεται συγκεχυμένος νὰ κατέλθῃ τοῦ βήματος καὶ νὰ ἀναχωρήσῃ λάθρα, μεθ' ὃ εὐθὺς ἀνέρχεται ὁ ἰατρὸς κ. Μοσχούλας, εἰπὼν τοὺς συνετοὺς καὶ πατριωτικοὺς τούτους λόγους:

«Ὁ ἱερὸς τῆς μεγαλομάρτυρος Κρήτης ἀγὼν δὲν πρέπει νὰ γίνεται ἀντικείμενον ταπεινῆς πολιτικῆς ἐκμεταλλεύσεως. Ἐὰν δὲ ὑπάρχωσί τινες δυσφοροῦντες διὰ τὴν ὕπαρξιν δύο κομιτάτων, οἱ δὲ πόθοι καὶ τὰ φρονήματα αὐτῶν δὲν συμβιβάζονται μεθ' ἑνὸς τῶν δύο τούτων κομιτάτων, τότε, ἀνοίγοντες τὰ βαλάντιά των, ἄς προτιμήσωσι νὰ χορηγήσωσι τὴν συνδρομήν των εἰς οἱονδήποτε κ τῶν δύο προαιροῦνται. Ἐγνώσθη ἐπίσης ὅτι κατὰ τὸ συλλαλητήριον τοῦτο θὰ ἐπροτείνον τινες τὴν συμμετοχὴν τοῦ Διαδόχου ὡς προέδρου τοῦ κομιτάτου. Ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ὅλως ἀσυμβίβαστον μὲ τὴν ἰδιότητα τοῦ βασιλόπαιδος Κωνσταντίνου ὡς ἀρχηγοῦ τοῦ 3 ἀρχηγείου τοῦ στρατοῦ καὶ ὡς διαδόχου τοῦ Ἑλλ. θρόνου, καθ'ἣν στιγμὴν ὁ βασιλεὺς ἡμῶν διατελεῖ ἐν φιλίᾳ στάσει μετὰ τῆς ὁμόρου ἐπικρατείας. Διὰ τοῦτο νομίζω ὅτι ὅσα συλλαλητήρια συγκροτοῦνται πρὸς πολιτικὸν σκοπὸν, ἀντὶ νὰ ὠφελῶσι τὸ ἐθνικὸν τῆς Κρήτης ζήτημα παραβλάπτουσι τοῦτο σπουδαίως. Οἱ δὲ νομίζοντες ὅτι ἔχουσιν ὑπὲρ ἑαυτῶν τὸ μονοπώλιον τοῦ πατριωτισμοῦ ἄς ἡσυχάσωσι, διότι οὐδένα ἀπατῶσι τὰ ταπεινὰ αὐτῶν τεχνάσματα Ἀντὶ δὲ νὰ χύνωσι δάκρυα κροκοδείλου ἄς ἀνοίξωσι τὰ βαλάντια αὐτῶν καὶ ἄς προσφέρωσι τὸν ὀβολόντων ὑπὲρ τῶν Κρητῶν ὑπερ, ὧν καὶ ἐγὼ, καίπερ πτωχὸς, προσφέρω δρ. 100».

Τὸ πλῆθος ἐπευφήμισε, πολλοὶ δὲ προσέφερον διάφορα ποσὰ, καὶ οὕτω διελύθη ἡσύχως ἡ συνάθροισις, ἐμβαλοῦσα εἰς πολλὴν ἀμηχανίαν τοὺς «ἀνεξαρτήτους».

Ἐλπίζομεν, ὅτι οἱ ἐκμεταλλευταὶ θὰ ἐνονήσωσιν ἤδη, ὅτι ἀποπείρας πρὸς κομματικὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν παθημάτων τῆς Κρήτης, δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ ὁ ἑλλ. Λαός, ὅστις ἔχει ἱκανὴν φιλοπατρίαν καὶ εὐγένειαν, ὅπως ἀνέχηται τοὺς φλυάρους, ἀλλὰ καὶ ἱκανὴν δύναμιν, ὅπως συνετίζῃ τοὺς ἀπερισκέπτους ταραχοποιούς.

Η ΕΙΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ ΕΙΣΒΟΛΗ ΤΩΝ ΛΗΣΤΑΝΤΑΡΧΩΝ

Κατὰ νεωτέρας πληροφορίας ἐκ Σόφιας 35 λῃστανταρτάρι Βούλγαροι εἰσῆλθον εἰς τὸ τουρκικὸν ἔδαφος, ἐκ τούτων δὲ οἱ 3 ἐφονεύθησαν ὑπὸ βουλγαρικοῦ ἀποσπάσματος προσπαθήσαντος νὰ παρακωλύσῃ τὴν εἴσοδον αὐτῶν· ἐκ τῶν λοιπῶν οἱ 16 ἀποσπασθέντες τῆς συμμορίας, ἤτις ἔλαβεν ἄγνωστον διεύθυνσιν, εἰσῆλθον εἰς τὴν ἐπαρχίαν Σερρῶν καὶ διατῶνται παρὰ τὸ Μελένικον.

ΜΕΓΑΛΗ ΔΩΡΕΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΥΤΙΝΑΝ

Ὁ ἐν Καΐρῳ διαμένων φιλογενὴς ἕλλην κ. Τρύφων Ζαχαρόπουλος, ἐκ Βυτίνης τῆς Γορτυνος καταγόμενος, λαβὼν ὑπ' ὄψει, ὅτι ἡ ἰδιαιτέρα πατρὶς αὐτοῦ μεγάλως ὑπέφερεν ἐκ τῆς στερήσεως ὕδατος καὶ παρακληθεὶς ὑπὸ τοῦ συμπατριώτου αὐτοῦ καὶ νῦν Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Θ. Π. Δηλιγιάννη, ὅπως χορηγήσῃ τὴν πρὸς διοχέτευσιν τοῦ ὕδατος ἀπαιτουμένην δαπάνην, ἀνερχομένην εἰς 70,000 δρ., ἔσπευσεν εὐγενῶς καὶ φιλοτίμως νὰ γνωρίσῃ δι' ἐπιστολῆς αὐτοῦ πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν, ὅτι καταβάλλει ὁλόκληρον τὴν δαπάνην.

Τὸν γενναῖον δωρητὴν ἔσπευσε νὰ εὐχαριστήσῃ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς, τὸ δὲ δημοτικὸν Συμβούλιον Βυτίνης συνελθὸν τὴν 2 Ἰουνίου τῇ προτάσει τοῦ Δημάρχου Νυμφασίας κ. Ι. Λαμπρινοπούλου ἐξάραντος τὴν πρὸς, τὴν ὡραίαν Κωμόπολιν ἀληθῆ ταύτην εὐεργεσίαν τοῦ φιλοπάτριδος Βυτινίου, ἀνεκήρυξε τὸν κ. Ζαχαρόπουλον μέγαν εὐεργέτην τῆς κωμοπόλεως.

Τὸ ὕδωρ θὰ διοχετευθῇ ἐκ τοῦ ὑδραγωγείου «Κεφαλοβρύσου», δι' αὐτοῦ δὲ πληροῦται ζωηρὸς τῶν κατοίκων τῆς Βυτίνης πόθος. Αἱ ἐργασίαι ἄρχονται ἀμέσως ὑπὸ τὴν ἀνωτέραν ἐποπτείαν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον μεταβαίνει σήμερον εἰς Βυτίνην καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημ. ἔργων κ Σούλης.

ΚΟΜΜΑΤΙΚΗ ΣΥΜΩΣΙΣ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Κατὰ τὰς ἐφημερίδας τῆς Βουλγαρικῆς ἀντιπολιτευόμενοι προσπαθεῖται καταβάλλονται ὅπως αἱ διάφοροι ἀποχρώσεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως μετὰ τῶν δυστηρεστημένων ἑνωτικῶν ἀποτελέσωσι μίαν συμπαγῆ πολιτικὴν μερίδα ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ κ. Τσαγκώφ, ὅστις προβάλλεται ὡς μέλλων πρόεδρος τῆς Σορβάνιε καὶ κατόπιν πρωθυπουργός. Λέγεται ὅτι τὸ σχέδιον τοῦτο ὑποδοηθεῖται ὑπὸ τοῦ διπλωματικοῦ πράκτορος τῆς Ρωσσίας κ. Τσαγκὼ καὶ ὅτι ὁ κ. Τσαγκὼφ ἔχει ἤδη ἕτοιμον τὸ πρόγραμμά του, ὡς ἑξῆς: α) Κυριαρχία τοῦ λαοῦ. β) Οὐδεμία ἀνάμιξις τοῦ Ἡγεμόνος. γ) Νὰ μὴ συνομολογηθῇ ἐμπορικὴ σύμβασις μετὰ τῆς Αὐστρίας. ε) Νὰ τροποποιηθῇ ὁ ἐσωτερικὸς κανονισμὸς τῆς Βουλῆς. ς) Ἡ ψηφοφορία νὰ γίνεται δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως. ζ) Νὰ ἐλαττωθῇ ὁ προϋπολογισμὸς τῶν δαπανῶν τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν.

Ἐὰν ὁ κ. Στοΐλωφ ἀποδεχθῇ τὸ πρόγραμμα τοῦτο, θὰ παραμείνῃ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ ὑποστηριζόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Τσαγκώφ.

Λέγεται ἀκόμη ὅτι ὑπὸ ἀνάλογον πνεῦμα ἀπηυθύνθη ὑπόμνημα ὑπὸ τῶν ἑνωτικῶν πρὸς τὸν κ. Στοΐλωφ, ἐφ' ᾧ τίθεται ὡς ὅρος ἀπαραίτητος ἡ ἀπομάκρυνσις τοῦ κ. Νάτσιβιτς ἐκ τοῦ ὑπουργείου. Τὸ ὑπόμνημα τοῦτο ὑπέγραψαν πάντες οἱ ἑνωτικοὶ ἐκτὸς τῶν κκ. Γιαγκολὼφ καὶ Γ. Γιουρούκωφ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Αἱ γράφουσαι Ἑλληνίδες

(Συνέχεια)

IV

Πρῶτος παρ' ἡμῖν ὁ κ. Ἀσώπιος ἐξήνεγκε τὴν γνώμην ἱδρύσεως «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν», συνεπίκουρος δὲ δι' ὡραίας ἐπιστολῆς δημοσιευθείσης ἀότε ἐπῆλθε ἡ δεσποινὶς Αἰκατερίνη Ζάρκου. Μετά τινα καιρὸν, ἐκ τοῦ ἄρθρου ἐκείνου ὁρμηθεῖσα ἵδρυε ἀνωνύμως καὶ μὲ πολλοὺς φόβους τὸν «Ἐφημερίδα τῶν Κυριῶν» ἡ κ. Καλλιρόη Παρρέν.

Οὖσα ἡ μόνη ἐφημερὶς τοῦ γυναικείου φύλου καὶ μὲ τὴν ἄγαν εὐαγγελικὴν παραδοχὴν πάσης γυναικείας μετριότητος, ἔσχε διάδοσιν καὶ ἐπὶ 10 ἔτη ὑπῆρξε τῶν κυριῶν ἡ προσφιλὴς σύντροφος. Ἦτο βεβαίως τόλμημα διὰ τὸ ἔτος 1886 ἡ ἵδρυσις αὕτη, σήμερον δὲ δὲν θὰ ἦτο ὑπερβολικὸν ἐὰν ὑπεστηρίζαμεν ὅτι ἡ παρακινηρουμένη γυναικεία πρὸς τὰ γράμματα ἔφεσις εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἐκδόσεως τῆς «Ἐφ. τῶν Κυριῶν». Μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἐκ τῆς ἀναπτυχθείσης ταύτης τάσεως πρὸς φιλολογίαν τῶν Κυριῶν, ἐλάχισται ἀνεδείχθησαν καὶ μνείας κἂν ἄξιαι. Διότι καὶ ἡ Κεχαγιᾶ καὶ ἡ Ζάρκου καὶ ἡ Ἀρσενόη Παπαδοπούλου καὶ ἡ Ἀλεξανδρα Παπαδοπούλου καὶ ἡ Ζωγράφου καὶ εἴ τις ἄλλη διαφημισθεῖσα, οὐδέποτε ἔγραψεν ἐν τῇ «Ἐφ. τῶν Κυριῶν» οὔτε θὰ ἔχουν ὑποθέτω μεγάλην ὑπόληψιν πρὸς τὸ ἔργον τῆς κ. Παρρὲν—διότι ἁπλούστατα, θὰ ὁ ὑπεστήριζον ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει—αἱ δὲ ἀναφανεῖσαι εἰς τὰς στήλας τῆς «Ἐφ. τῶν Κυριῶν» πολυπληθεῖς κυρίαι, οὐδὲν σήμερον προσθέτουσι ὡς ἐκ τῆς μετριότητός των εἰς τὴν φιλολογίαν.

Ἡ κ. Καλλιρόη Παρρὲν δὲν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ κανὲν φιλολογικὸν ἔργον. Διό, μόνον ὡς δημοσιογράφος δύναται νὰ κριθῇ, πράγματι δ' ἐπεδείξατο ἱκανὰ στοιχεῖα εὐμαθείας καὶ ἱκανότητος, ἅτινα δὲν θὰ κατεφρόνει καὶ ἀνὴρ δημοσιογράφος. Καὶ τὰ μὲν ἄρθρα της δὲν ἔχουν βεβαίως δύναμιν, οὔτε πρωτοτυπίαν, ἀπηχοῦντα ξένας ἰδέας καὶ περιστρεφόμενα πάντοτε περὶ τὰ ἴδια θέματα. Ἡ δὲ λοιπὴ ὕλη τῆς ἐφημερίδος της ἡ εἶναι μεταφράσεις φέρουσαι ψευδῆ ὀνόματα ἢ ποιήματα οἰκτρὰ καὶ γελοῖα, ἀπὸ ἐκεῖνα μὲ τὰ ὁποῖα γεμίζουν οἱ κόφινοι τῶν ἀχρήστων εἰς τὰ γραφεῖα τῶν ἐφημερίδων καὶ τῶν περιοδικῶν. Ἐνίοτε κοσμεῖ τὰς στήλας τῆς «Ἐφ. τῶν Κυριῶν» ἡ κ. Ἀλιμπέρτη, ἥτις πρώτη ἔσχε τὴν ἐπιτυχῆ ἰδέαν, ἀντὶ ν' Ἀμερικανίζῃ, νὰ συνεισφέρῃ κἄτι τι πραγματικὸν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ τόπου της, καὶ ἔγραψε βίους τῶν διαπρεψασῶν Ἑλληνίδων γυναικῶν ἐν τῇ φιλολογίᾳ, τῇ κοινωνίᾳ, τῇ τέχνῃ, τῇ πολιτικῇ καὶ ἐν γένει περὶ πάσης Ἑλληνίδος ἥτις ἔσχεν ἐπίδρασίν τινα κατὰ τὴν ἱστορικὴν τῆς Πατρίδος ἐξέλιξιν. Ἤδη ἐδημοσίευσεν ἀρκετὰς ἐν τῇ εἰρημένῃ ἐφημερίδι καὶ τοῖς Ἡμερολογίοις αὐτῆς, παρορμηθεῖσαι δὲ ἔγραψαν ὁμοίας βιογραφίας ἡ κ. Ἀλεξανδρίδου καὶ ἡ κ. Παρρέν. Καὶ γνώμη μὲν τῆς κ. Ἀλιμπέρτη ἦτο νὰ ἐργασθῶσιν ἀπὸ κοινοῦ καὶ νὰ ἐκδώσωσι σειρὰν τόμων, ἀλλ' ἡ γυναικεῖα μικροφιλοτιμία ἀνέκοψε τὸ ἀρχικὸν σχέδιον καὶ ἤδη ἐργάζεται ἑκάστη ἰδίᾳ.

Ἡ «Ἐφ. τῶν Κυριῶν» ἐπραγματεύθη μέχρι τοῦδε πολλὰ ζητήματα, ἀλλὰ προβληματικῆς διὰ τὰς κυρίας ὠφελείας. Ἰδέαι ἐξετέθησαν διὰ τὰς ὁποίας ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶναι παρεσκευασμένη ἀκόμη, ἰδέαι αἱ ὁποῖαι ἀπαιτοῦν πρόοδον ἧς οὐδὲ ἰδέαν ἔχομεν ἡμεῖς μὲ τὸν ψευδοπολιτισμόν μας. Ἡ κ. Παρρὲν ἐὰν ἔχει νὰ παρουσιάσῃ τι εἶναι αἱ ἐξ Ἀμερικῆς ἐντυπώσεις της, πολὺ καλὰ γραμμέναι. Περὶ τῆς «Ἱστορίας τῆς γυναικὸς» οὐδὲν λέγομεν, διότι πρόκειται περὶ ἁπλοῦ ἐρανίσματος καὶ τούτου ἀτελοῦς καταληφθέντος. Με'ὅλα ταῦτα ὅμως ἁρμόζει ἔπαινος εἰς τὴν κ. Παρρὲν διότι ὁπωσδήποτε ἔδρασεν ἐν τῷ γυναικείῳ κόσμῳ παρ'ἡμῖν, παραστᾶσα εἰς τὰ ἐν Παρισίοις καὶ Σικάγῳ γυναικεῖα συνέδρια, ἀνακινήσασα ζητήματα ἄγνωστα τέως εἰς τὰς παρ' ἡμῖν κυρίας καὶ ἀναπτύξασα κάποιον συγγραφικὸν ζῆλον εἰς τὰς τάξεις τῶν κυριῶν, ἐξ οὗ ἂν ὄχι σήμερον, εἰς τὸ μέλλον πολὺ πιθανὸν νὰ εἰσκομίσωμεν καρποὺς ἀγλαούς.

Τῆς «Ἐφ. τῶν Κυριῶν» κυριωτάτη συνεργάτις, εἶναι ἡ μετριοφρενεστάτη καὶ γλωσσομαθὴς κυρία Ἄννα Σερουΐου, ἥτις ἔχει καταπλημμυρήσῃ μὲ τὴν ἀφανῆ ἐργασίαν της τὰς στήλας αὐτῆς. Μεταφράζει μὲ πολλὴν χάριν, δύο δὲ τρεῖς μονόλογοι ὑπ' αὐτῆς παραφρασθέντες καὶ ἀπαγγελθέντες ἐν ἑσπερίσι ἀπέδειξαν ὅτι κέκτηται πολὺ πνεῦμα καὶ γυναικείαν χάριν ἀνεπιτήδευτον.

✠

Ἡ κυρία Σωτηρία Ἀλιμπέρτη γράφει πρὸ δεκαπενταετίας. Ἐν Ρουμανίᾳ βιοῦσα, ἀφιέρωνεν ὥρας τινὰς εἰς δημοσιογραφικὰς ἀσχολίας. Ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Ἀτθὶς» ἐδημοσίευσεν ἔργα ἀρκετὰ, ἐκ τῶν ὁποίων τινὰ ἔχουσι πολλὴν ποίησιν, θὰ ἦσαν δὲ πολὺ ποιητικώτερα, ἂν ἦσαν ὀλιγώτερον φορτωμένα μὲ κοσμητικὰ ἐπίθετα. Ἀλλ' ὅ,τι κατατάσσει κατ' ἐξοχὴν εἰς τὰς γραφούσας τὴν κ. Ἀλιμπέρτη εἶναι τὸ ἄρτι ἀπολιπὸν τὰ τυπογραφικὰ πιεστήρια ἔργον της, «Ἀμαλία ἡ Βασίλισσα τῆς Ἑλλάδος», πόρισμα μελέτης ἐτῶν. Τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι ἡ πρώτη γραφεῖσα σχεδὸν πλήρης ἱστορικὴ καὶ ἠθογραφικὴ μονογραφία περὶ τῆς ἀλησμονήτου πρώτης Βασιλίσσης, τῆς πράγματι Ἑλληνίδος, καθ' ὅλην τὴν σημασίαν τῆς λέξεως, ἥτις ἐὰν δὲν ἠσχολεῖτο εἰς τὴν ἐποπτείαν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων, εἶχεν ὅμως εἰς τὰ στήθη ἄπειρον πατριωτισμόν. Ἡ κυρία Ἀλιμπέρτη εἰργάσθη εὐσυνειδήτως διὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ ἔργου της, ὅπερ, ἂν δὲν διακρίνηται δι' ἐμβριθείαν ἢ κριτικὴν δεινότητα, εἶναι ὅμως ἀκριβὲς καὶ διαλάμπει ἐν αὐτῷ ὕφος ὁμαλὸν, ἐπαγωγὸν, ἀπέριττον. Ἡ Ἀμαλία ἀναπαρίσταται διὰ πρώτην φορὰν ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῆς οἵα ἦτο—χωρὶς, ἐννοεῖται, ν' ἀνατέμνηται κριτικῶς ἡ ἐπίδρασις αὐτῆς ἐπὶ τῆς βασιλείας καὶ τοῦ ἔθνους—ἐπίσης δὲ καὶ αἱ κυρίαι αἱ ἀποτελοῦσαι τὴν Αὐλὴν αὐτῆς.

Ἡ κ. Ἀλιμπέρτη ἔχει ἐπίσης δημοσιεύσει ἰταλιστὶ διαφόρους διατριβάς.

✠

Ἡ κ. Αἰκ. Λασκαρίδου καὶ ἡ κ. Ἀθηνᾶ Σερεμέτη οὐ μόνον συνεισέφεραν πολὺ εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς γυναικείας παιδεύσεως, ἀλλ' ἀπέδειξαν, ὅτι κέκτηνται καὶ τὸ χάρισμα τῆς λογογραφίας. Αἱ μελέται τῆς πρώτης αἱ παιδαγωγικαί, καὶ δοκίμιά τινα τῆς δευτέρας, ὡς καὶ ἡ μετάφρασις τῆς Ἱστορίας τῆς Μουσικῆς τοῦ Leroux δὲν εἶναι ἀνάξια λόγου.

Ἡ δεσποινὶς Ἀριάδνη Δαμβέργη ἔδυσε σχεδὸν πρὶν ν' ἀνατείλῃ. Ἐδημοσίευσε σχεδιάσματά τινα ἐν τῇ «Ἑβδομάδι» καὶ εἰς τινα ἡμερολόγια. Ἔγραφε πολὺ καλά. Ἀλλ' ἀπὸ τριῶν τεσσάρων ἐτῶν οὔτε γράφει, οὔτε ἀκούεται. Ν' ἀπεγοητεύθη ἄραγε ἢ νὰ τὸ ἔπραξεν ἐξ ὑπερβαλούσης πρὸς ἑαυτὴν αὐτηρᾶς κριτικῆς;

Προκειμένου περὶ μεταφράσεων δὲν εἶναι δίκαιον νὰ παραλείψω τὴν δεσποινίδα Παρασκευὴν Θ. Παπακώστα, τὴν γράφουσαν οἱονεὶ προνομιακῶς εἰς τὴν «Ποικίλην Στοάν». Ἐπίσης ἡ κ. Ζαχαρούλα Λαμνῆ, γράφει καὶ αὕτη ἢ μᾶλλον μεταφράζει.

Ἡ κ. Ἀνθίππη Παλαμήδου ἔψει ἐκδώσει ὑπὸ τὸν τίτλον «Φιλολογικὰ πάρεργα» τρία διηγήματα. Ἡ διαβάθμισις αὐτῶν εἶναι ἀντίθετος τῆς σειρᾶς, ἣν ἔχουν. Τὸ πρῶτον μετριώτατον, τὸ δεύτερον μᾶλλον ἀδόκιμον, τὸ τρίτον καλόν. Δὲν λείπουν αἱ ἀτυχεῖς ἐκφράσεις καὶ τὸ δημοσιογραφικὸν ὕφος. Ἀλλὰ λείπει ἡ παιδικότης καὶ ἡ στομφολογία. Τῆς «Κυρίας Ὠτ» ἀνούσιον καὶ ψυχρὸν τὸ τέλος, ἐνῷ ἀρχίζει μὲ τόσην φυσικότητα! Ὁ «Ἔρως καὶ ἡ φιλία», ὡς ἐκ τοῦ ἐρωτικοῦ ἐπεισοδίου κρατεῖ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἅμα διακρίνει τις ἀρκετὰ δείγματα ἀφελοῦς ὕφους. Νομίζει τις ἀναγινώσκων τὰς σελίδας ἐκείνας, ὅτι ἀκούει πράγματι τὴν γράφουσαν. Ἡ φλυαρία ἀπαντᾶται ἐδῶ εἰς πολὺ ἀραιὰ διαστήματα, ἀλλὰ καὶ τότε εἶναι πολὺ φυσικὴ καὶ ἥκιστα κουραστική. Δὲν γνωρίζω, ἐὰν ἐξακολουθῇ ἡ κυρία αὕτη—ἡ ὁποία μανθάνω, ὅτι κατοικεῖ εἰς Ἀθήνας—νὰ γράφῃ ἀκόμη—διότι τὰ ἔργα της ἐξεδόθησαν τῷ 1893—Νομίζω ὅμως, ὅτι δὲν θὰ κάμῃ ἄσχημα νὰ ἐξακολουθήσῃ γράφουσα ὑπὸ τὸν ὅρον, ἐννοεῖται τῆς βελτιώσεως, ἐκτὸς ἐὰν δὲν τῇ ἐπιτρέπουν τὰ μητρικά της καθήκοντα, ἅτινα εἶναι καὶ πολυτιμότερα καὶ πλέον τελεσφόρα ἴσως τῆς πνευματικῆς

προσπαθείας τοῦ νὰ γίνῃ μία κάτι τι ἐν τῇ φιλολογίᾳ.

❦

Ἔρχομαι ἤδη εἰς τὴν ποίησιν.

Οἷα πλήμμυρα ὁμοιοκαταληξιῶν, οἷον ἐξευτελισμὸς τῆς Μούσης! Φυλλομετρήσατε τὸ πανδοχεῖον τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» καὶ τὰ ἡμερολόγιά της καὶ ἀναμολογήσατε, ἂν εἶναι πλήγη ἢ ὄχι αὐτὴ ἡ ἐπιδρομὴ τῶν οἰστροπλήγων καὶ μουσοτραφῶν δεσποινίδων, ὧν δὲν τολμῷ οὔτε τὰ ὀνόματα ν' ἀναφέρω ἐξ εὐλαβείας πρὸς τὰς Μούσας.

Ἐξαίρεσιν θὰ κάμω δι' ἐκείνας, δι' ἃς ἔγινε κάποιος λόγος ἔως τώρα.

Ἡ Σαπφὼ Λεοντιὰς ἔγραψε ποιήματα, τὰ ὁποῖα δύναταί τις εὐχερῶς νὰ κρίνῃ διὰ σειρᾶς....ἀποσιωπητικῶν. Ἡ μακαρῖτις Ἀγανίκη Μαζαράκη ἡ διὰ μιᾶς καὶ μετὰ θάνατον ἀναφανεῖσα ἔχει γράψει ποιήματα, τῶν ὁποίων ὁ βίος δὲν ἐξικνεῖται πέραν τῶν ὁρίων τοῦ βίου τῶν ῥόδων. Ἡ δεσποινὶς Ξ. Καλοστύπη πλήν τινων ποιητικῶν ἐκλάμψεων πνιγομένων εἰς ἄφθονον πεζότητα, καλλίτερα θὰ ἔγραφε, νομίζω, εἰς πεζὸν λόγον, ἂν ἐνόμιζεν, ὅτι εἶναι ἀπαραίτητον νὰ γράφῃ μία δεσποινίς. Ἤδη ἔχει ἕτοιμον τὴν «Κόρην τοῦ Ἡεφθάε» δρᾶμα. Ἐζήλωσε τὰς δάφνας τῆς «Μοναχῆς» καὶ τοῦ «Ἐξιλασμοῦ» τῆς δεσποινίδος Ζωγράφου.....

Ἀκτῖνας πολλὰς διαβλέπει τις εἰς τὸ ποιητικὸν ἔργον τῆς Βιργινίας Εὐαγγελίδου καὶ περισσοτέρας εἰς τοὺς στίχους τῆς ἀτυχοῦς Φωτεινῆς Οἰκονομίδου. Βεβαίως Παρασχίζουν μέχρις ἀφορήτου πολλάκις βαθμοῦ ἀμφότεραι, ἀλλὰ φαίνεται ἡ ποίησις, φαίνεται ἡ ἰδιοφυία, φαίνεται ὁ πόνος, φαίνεται ἡ ἔμπνευσις. Εἰς τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἔγραψαν, οὕτω ὤφειλον νὰ γράψουν. Ἐὰν ἔγραφον σήμερον, βεβαίως θὰ συνεζυμοῦτο τὸ πνεῦμα αὐτῶν μὲ τὴν καθολικὴν τάσιν τοῦ πνεύματος τῆς ἐποχῆς. Μία ἐγχείρησις εἰς τοὺς πλατυασμοὺς τῶν στίχων, θὰ ἀπετέλει τόμον ποιήσεων, ἰδίᾳ τῆς Οἰκονομίδου, ἄξιον ἱκανοῦ λόγου. Ἐκ τῶν ποιητριῶν σχεδὸν μόνη ἡ Οἰκονομίδου εἶναι ἱκανὴ νὰ καταλάβῃ σήμερον τὴν κορυφήν. Καὶ αὐτὸ τὸ ὡς ἐλάττωμα καταγιγνωσκόμενον αὐτῇ σήμερον, ὅτι ἐνδιαιτᾶται εἰς τὰ νεκροταφεῖα καὶ γράφει στεναγμοὺς καὶ θρῆνεῖ καὶ ὁλοφύρεται, δύναται νὰ δικαιολογηθῇ ἐπαρκῶς, ἂν ληφθῇ ὑπ' ὄψει ὁ χαρακτὴρ τῆς γραφούσης ἐκτάκτως μελαγχολικὸς καὶ αἱ περιπέτειαι τοῦ βίου. Ὁ ἀπεριόριστος πεσσιμισμὸς, ἂν συνέστελλε τὰ ἰστία καὶ ἂν ὁ γλυκὺς οὐρανὸς τῆς Ἀνατολῆς ἀντηνάκλα λάμψεις τινὰς εἰς τὴν ποίησίν της, ἀναμφιβόλως καὶ αὐτοὶ οἱ δύσκολοι κριταὶ θὰ ἔκυπτον. Καὶ ἤδη δὲν ἔχω ἄλλο νὰ συστήσω εἰς τὰς κυρίας, ὅσαι θέλουν νὰ δείξουν, ὅτι τὸ φύλον των δὲν ὑποτίθεται ἐν τῇ φιλολογικῇ προόδῳ, ἢ νὰ συνεννοηθοῦν καὶ νὰ ἐκδώσουν εἰς τόμον τὰ ἐδῶ κ' ἐκεῖ ἀπὸ εἰκοσαετίας ἐγκατεσπαρμένα ποιήματα τῆς Φωτεινῆς Οἰκονομίδου.

(Ἕπεται συνέχεια) **Δὶκ**

ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

(ἐν τῷ Γραφείῳ ἡμῶν)

Προηγούμεναι εἰσφοραὶ κατατεθεῖσαι	Δρ. 98.80
Πτωχὸς βιβλιοδέτης ἐκ Λαμίας	» 5.—

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τὸ φρουραρχεῖον Τριπόλεως τηλεγραφεῖ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ὅτι κατ' ἀναφορὰν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ θεραπευτηρίου προσεδλήθησαν 4 στρατιῶται νοσηλευόμενοι ἐν τῷ θεραπευτηρίῳ ὑπὸ ἐξανθηματικοῦ τύφου. Ὑπὸ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς ἐλήφθησαν ἅπαντα τὰ κατάλληλα μέτρα.

— Ὁ συνταγματάρχης τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν καὶ ἀρχηγεὺς τοῦ Β. Ἀρχηγείου κ. Ἰφ. Κοκκίδης ὑπέδλεν αἴτησιν ἀποστρατεύσεως.

— Διορίζεται προξενικὸς πράκτωρ ἐν Ἰόπῃ ὁ Ν. Μπαρλῆς.

— Μετετέθησαν οἱ εἰρηνοδίκαι Καλαρρυτῶν Μ. Πελιδώνης εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Κυπαρισσίας ἀντὶ τοῦ Ἀν. Ἀναστασοπούλου μετατεθέντος εἰς τὸ τῆς Εὐρυτανίας ἀντὶ τοῦ Γ. Νικολαΐδου μετατεθέντος εἰς τὸ τῆς Τριπόλεως βορείου πλευρᾶς, Φυγαλίας Ἀρ. Μόσχος καὶ Ἐράνης Ἐμ. Παναγιώτου ἐνχλλᾶξ.

— Μετετέθησαν οἱ τηλεγραφικοὶ βοηθοὶ β' τάξεως Μ. Βολτάσαρ ἐκ Σύρου εἰς τὸ ταχυδρ. καὶ τηλεγρ. γραφεῖον Οἴας καὶ Γ. Σπυρούλας ἐκ Λαρίσσης εἰς τὴν τῆς Σύρου.

— Διωρίσθη ἐπιστάτης τοῦ φρενοκομείου Κερκύρας ὁ Θ. Μῶρος ἀντὶ τοῦ Ν. Ῥοδίτου ἀπολυθέντος.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ μισθοδοτικαὶ κατασταστεις ἐπὶ καλοῦ χάρτου τετυπωμέναι ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἐκφράζω καὶ δημοσίᾳ τὰς ἀπείρους μου εὐχαριστίας πρὸς τὸν κ. δήμαρχον Χαλκίδος, τὸν τόσῳ εὐγενῶς καὶ γενναίως ὑποστηρίξαντά με.

Ὁ εὐγνώμων
Δ. Δαμασκηνὸς

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Καλοῦνται ἅπαντες οἱ ἐν Ἀθήναις Τυπογράφοι εἰς ἔκτακτον γενικὴν συνέλευσιν, γενησομένην τῇ προσεχεῖ Κυριακῇ, 16 ὀδεύοντος καὶ ὥρᾳ 10η π. μ. ἐν τῷ καταστήματι τῆς Δημαρχίας.

Ὁ Πρόεδρος
Τοῦ Ἐργατικοῦ Συνδέσμου τῶν Τυπογ,ράφων
Δημ. Χ. Παπαδόπουλος

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ. Ἐκδόται Μπάρτ καὶ Χίρτ ἐν Ἀθήναις. Ἐξεδόθησαν τὸ 149ον καὶ 160ον τεῦχος (τὸ 29ον καὶ 30ον τελευταῖον φυλλάδιον τοῦ Ε' τόμου) καὶ περιέχουν ἄρθρα ἀπὸ τὰ «Πομπηΐα» μέχρι τοῦ «Πυθαγόρειον θεώρημα», ἐκ τῶν ὁποίων ἀναφέρομεν μόνον τὰ ἑξῆς: Πόντος, Πορτογαλία, Ποσειδῶν, Πραξιτέλης, Προίαχος, Προμηθεὺς, Πρόξενος, Προῦσα, Πρωσσία, Πρωτοδικεῖα, Πτυνὰ, Πτολεμαῖος, Πυθαγόρας κτλ. «Πίνακες ἐν Πομπηΐᾳ». Μετὰ τοῦ 150ου φυλλαδίου συμπληροῦται ὁ Ε' (προτελευταῖος) τόμος τοῦ Ἐγκυκλοπαιδικοῦ Λεξικοῦ.

— Τὸν ἐκ Χαλκίδος κ. Κωνστ. Γ. Σταμάτην ἀνηγορευθέντα διδάκτορα τῆς Νομικῆς συγχαίρομεν ἐγκαρδίως.

ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ

ΙΑΤΡΟ-ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΟΝ

Σ. Δ. ΖΑΓΚΑΡΟΛΑ

ΙΑΤΡΟ-ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΥ

Μετὰ ἰδιαιτέρας Κλινικῆς παθολογικῆς-Χειρουργικῆς

(Γίνονται ἐσωτερικῶς δεκτοὶ ἀσθενεῖς ἐν τῇ Κλινικῇ μέχρι τέλους τῆς θεραπείας των)

Θεραπεύονται τὰ **χειρουργικὰ** ἐν γένει νοσήματα **Συφιλιδικὰ** βλεννόρροια—Σύφιλις—ὀρχίτης κτλ. Τὸ **Μητρικὰ** νοσήματα (πόνους) τῆς μήτρας—ὑγρὰ—φουσκόματα κτλ.) τὰ νοσήματα τοῦ στόματος—λαιμοῦ—λάρυγγος—ὤτων—ρινὸς (Σύφιλις—ῥθίσις—ὄγκοι κτλ.)

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΙ ΑΙΘΟΥΣΑΙ ΠΡΟΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΝ

Νεώτερα συστήματα θεραπείας

Βακτηριο-θεραπειας-ὀρροθεραπείας-ἐνεσοθεραπείας—δερεοθεραπείας, ὀξυγονοθεραπείας κτλ. électricité-massage-pulverisations-inhalations.

Ἰδιαιτέρα αἴθουσα διὰ τὰ νοσήματα τῶν πνευμόνων (ῥθίσιν-ἐμφύσημα-βρογχίτιδα χρονίαν).

Ὁ ἀσθενὴς εἰς τὴν πρώτην ἐξέτασίν του λαμβάνει ἐγγράφως τὴν διάγνωσιν καὶ θεραπείαν τῆς ἀσθενείας του.

Ὧραι ἐπισκέψεων 9—12 καὶ 3—6. π.μ.
32—Ὁδὸς Εὐριπίδου—32 642

Γ. ΦΙΛΑΡΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΦΙΛΙΔΟΛΟΓΟΣ ΙΑΤΡΟΣ

Ὑφηγητὴς τῆς συφιλιδολογίας καὶ δερματολογίας ἐν τῷ Ἐθν. Πανεπιστημίῳ

Ἐν Παρισίοις εἰδικῶς σπουδάσας παρὰ τοῖς διασήμοις Fournier, Mauriac, Besnier καὶ Guvon

Θεραπεύει τοὺς πάσχοντας

Ἐκ **Βλεννορροίας** ὀξείας καὶ χρονίας καὶ ὅλων τῶν ἐπιπλοκῶν αὐτῆς (κυστίτιδος προστατίτιδος κτλ).

Ἐκ *Στενοράτων* τῆς οὐρήθρας.

Ἐκ *Συφιλιδικῶν* παθῶν ἐν γένει.

Ἐξ ἀνικανότητος, ἀκουσίων ροῶν κτλ. καὶ ἐκ νοσημάτων τοῦ **Δέρματος** (Ἐκζεμάτων, ψωριάσεων, λειχήνων κτλ.).

Ἡ θεραπεία γίνεται διὰ τῶν νεωτέρων ευρωπαϊκῶν μεθόδων καὶ τελειοτέρων ειδικῶν μηχανημάτων.

Ὧραι ἐπισκέψεως 9—12 π. μ., 3—5 1)2 καὶ 7 1)2—9 μ. μ.

Ὁδὸς Αἰόλου ἀρ. 43 ἔναντι τῆς ἀγ. Εἰρήνης. 1792

Παρακαλοῦνται οἱ κκ. **συνδροματαί μας νὰ εἰδοποιῶσιν ἐγκαίρως τὸ γραφεῖον ὁσάκις παρατηροῦσι ἀταξίαν περὶ τὴν διανομὴν τοῦ φύλλου.**

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Θέλετε νὰ γίνηται πλούσιοι; Σπεύσατε εἰς τὸ τυχηρὸν γραφεῖον τοῦ τραπεζομεσίτου κ. Ἰω. Φωτίου, ἐν ᾧ δύνασθε νὰ ἀναθέσητε τὴν τύχην σας ἀγοράζοντες μίαν ἢ πλειοτέρας Λαχειοφόρου ὁμολογίας τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν κλήρωσιν τῆς 19 τοῦ προσεχοῦς Ἰουνίου 1896 κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ πρῶτος ἀριθμὸς κερδίζει φραγ. χρ. 70,000 ἀντὶ δραχμῶν ἐννέα (9) διδομένων λόγῳ φυλάκτρων καὶ προμηθείας δι' ἑκάστην Λαχειοφόρον ὁμολογίαν. 1809

ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Νέα ἀπὸ τὴν Κέρκυραν!

Ὁ φαιδρότατος «πολιτικὸς ἀνὴρ» τῆς «Ἀκροπόλεως», συνεχίζει σήμερον τὰς ἐμβριθεῖς αὐτοῦ διπλωματικὰς μελέτας περὶ τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος. Ὡς γνωστὸν ὁ Κερκυραῖος ἀνὴρ πιστεύει ἀδιστάκτως, ὅτι ἡ Γαλλία, βοηθουμένη ὑπὸ τῆς Ρωσίας, θέλει νὰ κατάσχῃ τὴν Κρήτην. Κανεὶς δὲν τοῦ τὸ βγάζῃ ἀπὸ τὸν νοῦν, διότι αὐτὸς δὰ τὸ ἠξεύρει πολὺ καλά.

Ἰδοὺ λοιπὸν, ἐν κοντολογίᾳ, τί θὰ γείνῃ.

«Εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἀπομονουμένην, θὰ προταθῇ ἡ διαρκὴς καὶ ἀνενόχλητος τῆς Αἰγύπτου κατοχὴ, ἀρκεῖ νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὴν Γαλλίαν ἡ κατοχὴ τῆς Κρήτης. Ἀμέσως δὲ κατόπιν, ἢ καὶ ἐνῷ ταῦτα συζητοῦνται, θὰ ἐκραγῇ ἡ πυρκαϊὰ ἐν Μακεδονίᾳ· ἡ διευθέτησις τῶν κατὰ τὴν ἐπαρχίαν ταύτην θὰ ἀποληξῇ κατὰ τὰς Ρωσικὰς ὑπαγορεύσεις. Παρετηρήσατε ἤδη τὸ προανάκρουσμα τὸ ἐν Βελιγραδίῳ διὰ τῆς ἐντόνου πρὸς τὴν Πύλην διακοινώσεως. Παρετηρήσατε τὴν μεταξὺ τῶν τριῶν Αὐλῶν Μαυροβουνίου, Σερβίας καὶ Βουλγαρίας προσέγγισιν. Δὲν θέλω νὰ εἴπω τίποτε διατί ἐναυάγησε ἡ μελετηθεῖσα μεταξὺ Σερ- καὶ Ἑλλάδος ἐπιγαμία».

Καὶ ὅμως λέγουν, ὅτι εἰς τὴν Κέρκυραν ὑπάρχει κάλλιστον καὶ εὐεργετικώτατον διὰ τοιαύτας νόσους φιλανθρωπικὸν κατάστημα.

—

Ἐξακολουθεῖ καὶ σήμερον ὁ «ἀνεξάρτητος» τύπος τὸ σκανδαλῶδες αὐτοῦ ἐπιχείρημα, ἀγωνιζόμενος νὰ ἐνσπείρῃ διχονοίας καὶ ἀντιζηλίας μεταξὺ τῶν Δυνάμεων. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἄφρονος ταύτης συζητήσεως ἐὰν προκαλέσῃ παρὰ τῶν οὔτω κακοβούλως διαβαλλομένων Δυνάμεων αἴσθημα ψυχρότητος καὶ ἀδιαφορίας πρὸς τὴν Κρήτην ἐκ μέρους τῶν Δυνάμεων τούτων, τὸ κατώρθωμα θὰ εἶναι τοῦ «ἀνεξαρτήτου» καὶ πατριωτικωτάτου τύπου.

Οὕτω μετὰ τὸν ἐκ Κερκύρας διπλωμάτην τῆς «Ἀκροπόλεως», ἄλλος τις ἰσχυρίζεται σήμερον εἰς τὸ «Ἄστυ», ὅτι ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Χρόνου», εὑρισκόμενος ἐν Χανίοις παρὰ τῷ Ἄγγλῳ προξένῳ, εἶδε μέλος τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Μεταπολιτεύσεως, κομίσαν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Ἄγγλον πρόξενον δι' ἧς «οἱ »Κρῆτες ἐζήτουν, ὄχι μόνον ἀγγλικὴν προ»στασίαν ἀλλὰ καὶ κατοχὴν τῆς Νήσου ὑπὸ »τῶν Ἄγγλων».

(Σ. Π. Τοῦτο, ὡς γνωστὸν, διέψευσε κατηγορηματικῶς ἓν ἄλλο μέλος τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Μεταπολιτεύσεως πρὸ τινων ἡμερῶν). Ἀλλ' ὅτι ὁ Ἄγγλος πρόξενος ἀπήντησεν, ὅτι: «αὐτὸ ποῦ ζητεῖτε εἶναι ἀδύνατον».

❦

Ὁ αὐτὸς ρέπορτερ τοῦ «Ἄστεως» ἰσχυρίζεται, ὅτι ὁ κ. Μπάουτσερ τῷ εἶπεν, ὅτι «ὁ »ἐν Χανίοις Γάλλος Πρόξενος ἐνήργει ἐκ διά»μετρου ἀντιθέτως πρὸς τὸν Ρῶσσον συνάδελ»φόν του. Ὁ πρῶτος ἐζήτει ἀπὸ τὸν Ἀδδουλ»λὰχ νὰ λάβῃ αὐστηρὰ μέτρα, ὁ δὲ δεύτερος »προσεπάθει νὰ ἐνθαρρύνῃ τοὺς χριστιανούς».

❦

Καὶ οἱ μὲν ξένοι δύνανται ἐξ ἀντιζηλίας ἐθνικῆς νὰ λέγωσι ταῦτα καὶ νὰ ἐπιθυμῶσι ἀκόμη, ὅπως τὰ δημοσιεύωσιν εἰς ἑλληνικὰ ἐφημερίδας. Ἀλλ' Ἕλληνες ἐπιτρέπεται νὰ γίνωνται συνένοχοι τοιούτων ραδιουργιῶν καὶ διαδόσεων ἐπὶ καταστροφῇ τοῦ ζητήματος τῆς Κρήτης; Εἶναι λοιπὸν παράφρονες αὐτοὶ οἱ ἀνεξάρτητοι δημοσιογράφοι τῶν Ἀθηνῶν, ἢ μὴ εἶναι χειρότερόν τι;....

—

Πρότυπον «ἀνεξαρτήτου» καὶ κοσμίας ἐφημερίδος εἶναι βεβαίως ἡ «Ἑστία».

Χθὲς εἰς ἓν καὶ μόνον ἄρθρον τῆς σεμνῆς ἐφημερίδος ἀνεγινώσκοντο δέκα χυδαιότατα ὕβρεις κατὰ τοῦ προσώπου τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπροξένουν ἐντροπὴν ἀκουόμεναι καὶ εἰς ὁμήγυριν μεθύσων. Στοιχειώδης εὐπρέπεια δὲν ἐπιτρέπει ἡμῖν ν' ἀναψωμεν τὰς βαναύσους ὕβρεις τοῦ χθεσινοῦ θρου τῆς «Ἑστίας», προελθόντος ἐκ τῆς γρ δος δὲν ἠξεύρομεν ποῖου καθάρματος, διό κ. Πρωθυπουργὸς διέπραξε τὸ ἔγκλημα νὰ εἰς ἀνταποκριτὴν τοῦ «Κηρυκος τῆς Ν. Ὑ κης», ὅτι ἡ Εὐρώπη δὲν προσέχει ἐπαρ εἰς τὰ παθήματα τῶν σφαζομένων χριστια

Λέγουσιν ἐν τούτοις, ὅτι τὸ κόσμιον τ φύλλον ἀναγινώσκεται καὶ κατὰ προτίμησιν κυριῶν καὶ κορασίδων. Ἐὰν ἀληθεύῃ τὸ σ βεβηκὸς, πολλὰ θὰ διδαχθῶσι καὶ θὰ διο σμήσωσι τὸ ἦθος των αἱ τρυφεραὶ ἀναγ στριαι τοῦ σεμνοτάτου φύλλου.

—

Εἰς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβε τῆς Αὐστρίας βαρῶνον δὲ Κάλιτς ἐδω σε ὁ Σουλτάνος κινητὸν περίπτερον μετὰ τ ρους ἐπιπλώσεως τὸ ὁποῖον θέλει στηθῇ ἐ κήπῳ τῆς ἐν Νεοχωρίῳ αὐστροουγγρικῆς σβείας.

—

Παράφρων ἢ ἐγκληματίας;

Συνελήφθη χθὲς ὑπὸ τῆς Ἀστυνομ νὸς τις ὀνόματι Ν. Σιδέρης, ὅστις πρὸ τ ἡμερῶν εἶχεν ἀποστείλῃ εἰς τὸν ὑπουρ τῶν ἐξωτερικῶν κ. Α. Σκουζὲν ἐπιστο ζητῶν 15,000 δρ. «διὰ νὰ ἐξοικονομίσῃ ἀνάγκας του» Μετ' ὀλίγον ἀπέστειλε καὶ λας δύο ἐπιστολὰς, καὶ ἐν μὲν τῇ πρώτ λεγεν ὅτι θὰ αὐτοκτονήσῃ ἐν δὲ τῇ ἄλλῃ δὲν θὰ περιορισθῇ εἰς τοῦτο ἀλλὰ θὰ πρ καὶ εἰς τὰ πρεσβεῖα», δηλαδὴ θὰ φονε τὸν κ. Σκουζέν. Τὴν τελευταίαν ταύτην στολὴν ἀπέστειλε διά τινος λούστρου, ὁ δ ὑπουργὸς ἐζήτησε νὰ παρουσιασθῇ ὁ Σιδ οὗτος ἐνώπιόν του.. Ἀλλ' οὗτος ἀπήντησε τοῦ αὐτοῦ παιδὸς ὅτι «δὲν εἶναι κουτὸς πράξῃ τοῦτο καὶ ἐζήτει ὁριστικὴν ἀπάντ τάσσων προθεσμίαν 24 ὡρῶν. Ὁ κ. Σκο παρέδωκε τὰς ἐπιστολὰς εἰς τὸν κ. διευθ τὴν τῆς ἀστυνομίας παρακαλῶν ἵνα ἐὰν ὁ νέος οὗτος, ὅστις συνελήφθη μετ' ὀλί πάσχῃ διανοητικῶς, σταλῇ εἰς τὸ φρεν μείον, μερίμνῃ τοῦ κ. ὑπουργοῦ, ἄλλως τὴν εἰσαγγελίαν.

—

Μίαν Ἀμερικανικὴν ρεκλαμίτσαν τοῦ μ δικοῦ μας **Παιδικοῦ φύλλου** εἰ μεν χθὲς. Εἶναι τυπωμένη εἰς πολλὰς χιλ δας ἀντιτύπων εἰς κομψὰ μικρὰ χαρτάκια εἰκόνας καλλιτεχνικωτάτας χιλίων εἰδ Κυκλοφορεῖ παντοῦ διὰ νὰ εὐκολυνθῶσιν ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραψωσι τὰ μικρά τ Ἀπὸ τὰς ἀγγελίας του αὐτὰς ἀρκεῖ νὰ νοήσῃ κανεὶς τὶ φιγουρινάκι εἶναι τὸ Πα κὸν Φύλλον, ὁ διευθυντὴς τοῦ ὁποίου κ. κος Κοτσελόπουλος ἀπεφάσισε νὰ τὸ κ καλλίτερον καὶ ἀπὸ τὰ εὐρωπαϊκὰ περιοδ

—

Ἐξακολουθοῦν αἱ λαϊκαὶ ἐκδόσεις τοῦ Μιχ. Σαλιβέρου. Ἐξέδωκεν ἤδη δύο τεύ τὸ δεύτερον καὶ τρίτον, περιλαμβάνοντα «Ἱστορίαν τῶν Ἀθηνῶν». Ἐκτίθεται α περιληπτικῶς μετὰ πολλῆς σαφηνείας ἱστορικῆς ἅμα ἀκριβείας. Ἡ τιμὴ εἶναι εὐ νοτάτη, 35 μόνον λεπτὰ, ὁ δὲ κ. Σαλιβ τυχὼν ἐνθέρμου ὑποστηρίξεως θὰ ἐξακολ θήσῃ τὸ ἔργον, ἐκδίδων κατὰ 15θήμερον μοιαι τεύχη, περιέχοντα ἱστορικὰ καὶ ἐλ νικὰ ἔργα.

—

Ἄριον τὸ ἑσπέρας λοιπὸν εἰς τὸ νέον θ τρον «Ζάππειον» πρῶην «Ἄντρον Νυμφῶν» τῶν φιλοτίμων ἐνοικιαστῶν κ Στεφανοπούλου καὶ Σκάγιαννη. Ποικιλία ληθῶς πρωτοφανὴς διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τιμὰς προσιτὰς εἰς πᾶν βαλάντιον. Ἀπὸ ριον ἀρχίζει λειτουργοῦν καὶ τὸ ὡραῖον ξ δοχεῖον του. Τὸ δροσολουόμενον «Ζάππει θὰ γείνῃ κέντρον τοῦ Ἀθηναϊκοῦ κόσμου

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἡ ὑπὲρ τῆς Ἀμύνης τῆς Κρήτης Ἐπιτ πὴ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου συσταθ καθ' ἣν ἐποχὴν οὐδεμία ἄλλη διὰ τὸν αὐ σκοπὸν ἐπιτροπὴ ὑπῆρχε, ἤδη ὅτε ἀνεδίο ἡ Κεντρικὴ τῶν Κρητῶν Ἐπιτροπὴ φρον ὅτι λυσιτελέστερον πρὸς τὸν σκοπὸν ἀποδο ἡ ὕπαρξις μιᾶς Ἐπιτροπῆς παρουσιάσθη εἰς τὰ χρεῖα τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς κατέθεσε τὴν ἐντολὴν αὐτῆς, παραδώσασα πάντα τὰ σχετικὰ ἤτοι διπλότυπα, ἀπο ξεις, βιβλία ταμείου καὶ τὸ ὑπολειπόμ αὐτῆς χρηματικὸν ποσὸν, λαβοῦσα τὰς σ τικὰς ἀποδείξεις.

Ἐν τέλει δὲ ἐκφράζει τὰς ἀπείρους αὐ εὐχαριστίας πρὸς τὸν φιλόπατριν Ἑλλην